

סבצ'י

בדיוק דיברנו בשבעה של אבא על האוכל שלך, על ארוחת שישי אחרי בית ספר, אחרי העבודה, כשחזרנו מהצבא בריצה מהאוטובוס ישר אלייך. היו לך 7 ילדים, הרבה נכדים, מלא נינים ואפילו בני נינים. את כולם הכרת, אף פעם לא ויתרת על ברית, בר מצווה וחתונה. סבתא, את היית חלק מעיצוב האישיות שלי. ממך ירשתי את האהבה למטבח ולנתינה מהלב ומהסיר. אני הפכתי את זה למקצוע של החיים שלי. תמיד היית ברקע, ידעת על כל צעד שעשיתי, התעניינת מה הכנתי היום בעבודה. נתת הרגשה לכל אחד כאילו הוא הנכד היחיד שלך. לפעמים כעסת עלינו, היית דעתנית מאוד. אבל ידענו לרכך אותך בסוכריית גומי או בבייגלה מירושלים. נהנית מהחיים כמו ילדה בחנות ממתקים. תמיד אזכור אותך מימיך הטובים וכמובן את הפסטיס.

אוהבת, נירה

סבתא

הייתה לנו סבתא עם רגליים קצרות לפני עידן נולדה, כשעוד נסעו בכרכרות. גדלה כבת יחידה באירופה שסועת המלחמות, בחזור אביה מן השבי נולדו עוד אח ושתי אחיות והמשפחה היגרה ליבשות רחוקות.

כנערה כבר לבשה שמלת כלולות ולפני גיל עשרים הייתה מטופלת בשתי ילדות.

החיים לא הקלו עליה, אך פניה לעולם היו מאירות, ילדיה הלכו לישון נקיים, שבעים ובמיטות חמות.

בבגרותה, בעקבות ילדיה, זכתה לחיות בארץ הקודש ובדגניה אם הקבוצות. כאן, בצניעות ובשקט, זכתה לראות את ילדיה, נכדיה וניניה מקימים משפחות.

וכנראה שלמרות שגופה היה קטן מידות נפשה ורוחה היו גדולות.

שכן רק יחידי סגולה זוכים לחוות ולראות צמיחה, חיבה ואהבה של חמישה דורות!

נורית